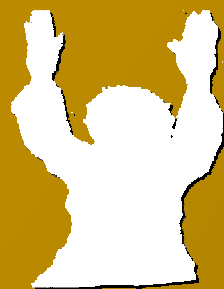
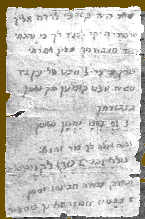


# אשי ישראל השלם



## אידיש

## ספור התקרבות

הקדוש ברוך הוא רצה שאתקרב לרבנו, אז עשה סבות כאלה שיהיה נודע לי מהספר (השתפכות הנפש)<sup>1</sup> - מהספר עשיתי התבודדות, וראיתי פלאות כאלה שאי אפשר לספר בפה - ראיתי פלאות!

הייתי גונב את עצמי לשדות עם הספר, רציתי למלט את נפשי. אז עשיתי מה שכתוב שם, וראיתי כזה - שדוד הטבע! שדוד הטבע!

הייתי לומד בספרים - ספרי חסידות, ספרי מוסר, כדי להציל את נפשי. אבל מה שראיתי כאן לא ראיתי בחי! הקדוש ברוך הוא הראה לי - הקדוש ברוך הוא רצה שאתקרב לרבנו - שאני מכרח להתקרב לרבנו, אז נעשה מכל ההתנגדות - אין ואפס!

ראיתי את רבי ישראל (קרדונו צ"ל) - אז ראיתי שזה ענין אחר לגמרי! זה עולם הזה - וזה עולם הבא! שני הפכים לגמרי!

\*

וכן אחר כך רבנו הקדוש אמר: להתקרב אלי הוא דבר קשה מאד!<sup>2</sup> צריכים להתנקות מהכבוד ומהבלי עולם הזה! להתקרב עם בטן מלאה - בגאות - אכילה ושתייה - עם כסף?! האדם מסבב תמיד עם מניעות - זה הכל מניעות להתכלית האמת!

נו, ראיתי שהקדוש ברוך הוא מרחם עלי, זה פלא איך שיצאתי, כבר החלטתי שאני לא אהיה חסיד ברסלב! אני ילמד בהספרים - אבל לא להיות ברסלב'ר!...

אבל השם יתברך רחם עלי, וזכיתי לראות מה שנעשה פה - רק שמעתי מרבי ישראל תפלה, או דבור, הנהגה שלו, או המצוות שלו... אז ראיתי שהעולם ישן! פה זה המקום! פה זה המקום שיש מה לראות - שיכולים להתקרב אל השם יתברך באמת - רק פה!

ובודאי - אז עדין לא ידעתי כל מה שאני יודע עכשיו. ככל מה שחולף זמן אני רואה מה שנעשה - איך שהעולם נראה - ואיך שרבנו, כן. אבל העקר - מה שהכרתי את רבי ישראל!

\*

הכרתי עוד מהזקנים, הכרתי את רבי שלמה וקסלר. הוא היה כזה חדוש - רבי חיים זוננפלד [גאב"ד העדה החרדית] היה לו דרך ארץ מלפניו! רבי שלמה היה הנשמה שלו, הוא היה נוהג בו כבוד! רבי שלמה רבי שלמה!

\*

כל זה עולה פלא! עולה פלאות! פלאי פלאות! - איך זה שיצאתי ממצרים?<sup>3</sup> איך זה שיצאתי - איך זה שזכיתי להתקרב לרבנו?

הייתי עושה מעשים כאלה שהיו מממש - כזה אכזריות. האבא שלי היה סגי נהור (-עור), ועני, היה אדם מדכא. סגי נהור זה.. רחמנא לצלן. יש אדם חולה - או שהוא חי או שהוא מת, וזה - חיי צער - חי ואינו יכול לראות?!

<sup>1</sup> ראה להלן הסיפור המלא איך מצא את הספר.

<sup>2</sup> חיי מוהר"ן שיח (מעלת המתקרבים אליו כח).

<sup>3</sup> עי' ליקו"ה או"ח, ברכת הודאה ו, ז: כי בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים, כי בודאי לא על חנם גמל עלינו חסד כזה בנסים ונפלאות ונוראות כאלה, שהוציאנו ממצרים ונתן לנו את התורה וכו', וקרבו לצדיקי אמת בכל דור ודור, שזה החסד בודאי ישאר קיים לנצח וכו'.

ואבא בקש ממני כל כך - הוא נתן לי רשות שאני יכול לבחר באיזה חסידות שאני רוצה - מה שלבי חפץ - רק ברסלב לא!

לא הייתי צריך לעשות כזה עסק, ולא להגיד לו - "אבא, זה לא יכול להיות, אני לא אצית לך!" צערתי אותו מאד.

יתכן שזה היה רבוי אור, הייתי צריך שיהיה לי שכל, ולא להגיד ככה, בבחינת 'גירא בעינא דשיטנא'<sup>4</sup>, לא הייתי צריך להגיד "זה לא יכול להיות בשום אופן", "אתה לא תפעל אצלי כלום" וכדומה. הייתי צריך שלא לעשות כזה עסק, לשמע אל מה שהוא אומר לי, ולענות לו: "אני אראה", "אני אחשב", "שיהיה תלוי לעת עתה" - לא! אני הייתי כזה.. אבל אף על פי כן - בדיעבד זה היה טוב.

וכל העולם, והמשפחה, וכל העיר, ראו איך שאני אכזר כזה, איך שאני לא שומע לאבא ולאמא, ואיך שאני לא מסתכל על כל העולם - וזה היה קדוש השם גדול.

\*

ואחר כך, בזמנו של רבי ישראל - הוא היה בטבריה, הוא היה ה'כתר' שלנו, הוא היה ענין אחר לגמרי.

כמו שרבי נתן שר לעצמו, בעת שהמתנגדים רצו להרגו, הוא נסע לחתנת בנו, והמתנגדים נודע להם כי רבי נתן מגיע, אז יצאו לקראתו מחוץ לעיר, ורצו להרגו. ורבי נתן החביא את עצמו. אחר כך רבי נתן טולטשינר חפש אותו - הוא נסע עם רבי נתן טולטשינר, ורבי נתן ראה מרחוק איך שרבי נתן - שם במחבואו - איך שמרקד ושר בשמחה גדולה: "רבנו של עולם, גדלתנו ותפארתנו יתגלה לעתיד לבוא, כשיבא משיח"<sup>5</sup>!

עומדים כאן אנשים שרוצים להרגו - היתכן, הוא הולך לחתן את בנו! איפה שמעו דבר כזה - שאבא ההולך לחתן את בנו - אפילו הגרוע ביותר - שיבזז אותו כל כך - שירצו להרגו?! ורבי נתן היה צריך להחביא את עצמו, ועזב את העגלה, והחביא את עצמו באיזה מקום ביער, ורבי נתן טולטשינר הלך לחפש אותו, ומצא אותו עומד ומרקד: "גדלתנו ותפארתנו יתגלה לעתיד לבוא, כשיבא משיח"!!!

\*

נו, ואנחנו זוכים כאן בעולם הזה - הגם שזה לא ממש איך שצריך להיות - אבל זה גם כן קדוש השם. כל נפש שמגיעה לרבנו הקדוש הוא קדוש השם - אחר מחלקת שכזה, אחר הסתרה שכזה.

מי שרוצה רבנו הקדוש - איך שהוא, רבנו הקדוש מחפש עצות, תחבולות, איך למשך אותנו מכל הבלי עולם הזה האלו. זה ענין מיוחד! זה לא כמו שצריך?! זה לא כמו רבי ישראל?! אבל נעשה מזה.. סוף כל סוף מרויחים מכל זה!

\*

<sup>4</sup> חץ בעין השטן. עיין מנחות סב.

<sup>5</sup> ע"פ ליקו"מ ס"ו, ג': כי עיקר גדולתנו ותפארתנו יתגלה לעתיד לבוא, שאז ידעו ויראו הכל את גדולתנו, כי אז יראו הכל את גדולת ותפארת הצדיקים והכשרים, אשריהם אשרי חלקם, מה רב טובך הצפון להם וכו'.

הנה מגיע ראש השנה - הרבה יהודים מגיעים לרבנו בשביל תקון - בראש השנה. אני חושב שבשנה הזאת - מי יודע אם יהיה מקום אפילו רק לעמד!

כבר מלפני שנה, שנתים, דברתי עם יהודים שבאו לכאן על ראש השנה, שאלתי אותם: מי קרב אתכם? מאיפה שמעתם? ענה: אף אחד לא קרב אותנו! לא שמענו מאף אחד! קנינו את הספרים. בחי' מוהר"ן ראיתי איך שרבנו הקדוש מדבר על ראש השנה שלו, אז באתי לראש השנה! מהחי' מוהר"ן בא לראש השנה! מהלקוטי מוהר"ן בא לראש השנה! מהלקוטי תפלות בא לראש השנה!

יש תפלות לראש השנה - צריכים כבר להכין את עצמו לראש השנה - צריכים כבר להגיד את התפלות על ראש השנה, שנזכה לדעת מראש השנה - שמגיע ראש השנה!

\*

רבי ישראל עליו השלום, תמיד בער כאש להשם יתברך, אבל 'אלול' היה ענן אחר לגמרי! זה עבר על הכל - ענן אחר לגמרי! את ה"יודע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו" בער! אש בוער!

הוא היה במירון, והתבודדות שלו, כל העבודות שלו - ב'אלול' היו אחרות לגמרי מכל השנה! אש אחר! הוא תמיד היה אש, זה אני ראיתי!

\*

וברוך השם, רבנו הקדוש אומר - כשמתקורבים אל הצדיק ביגיעות ובטרחות אז זוכים לקבל מהצדיק יותר<sup>6</sup>! העקר הוא מהיגיעות והטרחות!

אז פה אני הייתי הגבור מתוך החסידים גדולי עולם, כן. אני הייתי תמיד עמם. נו, פתאום... מה קרה פה?! נמצא רבי ישראל אחד, יהודי עני, והקדוש ברוך הוא סבב שאני אצקה להשאיר אצל רבנו הקדוש.

\*

שם בטבריה היה זקן אחד, קראו אותו 'רבי לייזשקא'. רבי אליעזר הכהן, ומחמת חביבות קראו אותו 'רבי לייזשקא'. הוא היה אז זקן בן תשעים, היה לו [גבנת], הוא סחב את עצמו ככה. הוא הלך לביתו אחר ערבית מאחר מכלם. נו, מבית-הכנסת עד לביתו, טבריה זה לא עיר גדולה, מהבית-הכנסת עד לביתו לא היה רחוק כל כך. נו, אבל הוא פסע לאט, אז אני הייתי נושא אותו, הלכתי ביחד עמו, שלא יפל. אז אחרי ערבית, מאחר בלילה, הרחוב כבר היה ריק מאיש. ואני שפכתי לפניו כל לבי, רציתי לשמע ממנו דבורים שיזעילו לי, ליהדות - ליראת שמים.

והרבי לייזשקא הזה אמר לי על רבי ישראל - שהוא משהו כזה, חדוש! כן, רבי לייזשקא..

\*

[רבי ישראל היה שתי פעמים בארץ ישראל, פעם אחת הוא בא, בפעם ראשונה, היה פה כמה שבועות, הוא בא כדי ללכת ארבע אמות בארץ ישראל, אבל הוא חזר לחוץ לארץ.

<sup>6</sup> ליקוטי מוהר"ן קפ"ה. [וז"ל ספר ליקוטי עצות ערך מניעות, ה': על ידי היגיעות והטירחות ושבירת מניעות שיש להאדם בתחלת ההתקרבות, כגון שיש לו מניעות מאביו וחוטנו ואשתו וכיוצא בהם שארי מניעות, והוא צריך להתייגע לטרוח ולהתחזק מאד לשברם, על ידי זה הוא עושה כלי לקבל בתוכה קדושה וטהרה אחר כך. וכל מי שיש לו יגיעות וטירחות יותר בתחלת התקרבותו, יש לו כלי גדול ביותר לקבל בתוכה קדושה וטהרה].

בפעם השנית הוא בא כְּבֵר להשתקע, אֵז הוא התגורר בירושלים, אֲבָל הקדוש בְּרוּךְ הוא סבב סבות שִׁיצָא מירושלים ובא למירון!...] \*

ורבי לִיזְשָׁקָה הִרְאָה לִי הִתְקַרְבוּת גָּדוֹל, הוא אָהַב אותי - יְהוּדִי כָּשֶׁר אוֹהֵב תְּמִימוּת. ובְּכָל הַדֶּרֶךְ דִּבַּרְתִּי עִמוֹ, וְאַחֵר כֶּךָ כְּשֶׁהִגִּיעַ לְבֵיתוֹ הוּא הִכְנִיס אותי לְבֵית שְׁלוֹ, הוּא יָשַׁב אֶצֶל הַשְּׁלֶחָן וְדִבֵּר עִמִּי...

\*

וְכָל זֶה הָיָה לִפְנֵי שֶׁהִתְקַרְבְּתִי לְרַבִּי יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁנִּתְקַרְבְּתִי אֵלָיו הֵייתִי בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וּמִקֵּדָם שָׁנַעְשִׁיתִי בֶּר מִצּוֹה עַד שָׁנַעְשִׁיתִי בֶּן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה לִי עֶסֶק - הָיָה לִי חַיִּים כְּזֶה, לֹא יָדַעְתִּי כְּלוּם מִרְבֵּנוֹ. וּפְתָאם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם עָלַי, וְנַעֲשֶׂה בְּרִיאַת עוֹלָם!

מִצָּאתִי אֶת הַהִשְׁתַּפְּכוּת הַנֶּפֶשׁ בְּאַשְׁפָּה, אֲנִי לוֹקֵחַ אוֹתוֹ לזֶרֶק אוֹתוֹ בְּגִיזָה. קֵדָם שִׁזְרַקְתִּי בְּגִיזָה אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַשֵּׁם שֶׁל הַסֵּפֶר הוּא "הַשְׁתַּפְּכוּת הַנֶּפֶשׁ"! וְאֲנִי לְמַדְתִּי אֵז הַרְבֵּה סִפְרִים, סִפְרֵי מוֹסֵר, וְהַרְבֵּה סִפְרִים שֶׁל צְדִיקִים. נוֹ, אֲנִי עֵדִין לֹא שָׁמַעְתִּי וְלֹא רָאִיתִי סִפֵּר עִם שֵׁם כְּזֶה, אֵז חֲשַׁבְתִּי שֶׁאֶסְתַּכַּל בְּפָנִים לְרֹאוֹת מֶה זֶה, אוֹלֵי זֶה טוֹב בְּשִׁבְלִי. הִסְתַּכַּלְתִּי - מִקֵּדָם רָאִיתִי שֶׁהַשֵּׁם שֶׁל הַסֵּפֶר הוּא "הַשְׁתַּפְּכוּת הַנֶּפֶשׁ", אֲבָל תִּכְף כְּשֶׁהִסְתַּכַּלְתִּי בְּפָנִים, רַק שָׁמַעְתִּי עֵין עַל הַדֶּף שֶׁפְתַחְתִּי - זֶה הָיָה בְּלִי כְּרִיכָה - אֵז רָאִיתִי שֶׁזֶה הַשְּׁגָחָה - שֶׁזֶה טוֹב בְּשִׁבְלִי!

הֵייתִי נוֹהֵג לִקְחַת אֶת הַדְּפִים שֶׁל הַסֵּפֶר, וְלִצָּאת בֵּין הַשְּׁדוֹת, כִּי הִיְשִׁיבָה הֵיטָה עוֹמֶדֶת בֵּין שְׁדוֹת, וְרָאִיתִי מֶה שֶׁרָאִיתִי.

נוֹ, וְאֵז נוֹדַע לִי שֶׁהַדְּפִים הָאֵלֶּה הֵם מִסֵּפְרֵי בְּרִסְלָב שֶׁאֶסוּר לְהִסְתַּכַּל בָּהֶם...

רָאִיתִי מֶה שָׁנַעְשֶׂה פֹה - רָאִיתִי הַדְּפִים מֶה שֵׁיִשׁ בָּהֶם, אֵיךְ שֶׁזֶה הִצִּיל אוֹתִי. נוֹ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִבֵּב שֶׁנוֹדַע לִי...

7... אֵז אִמַּרְתִּי לוֹ שֶׁבְּשִׁבְלִי זֶה טוֹב! זֶה לֹא הֶעֱסֵק שְׁלֶךְ! בְּשִׁבְלִי זֶה טוֹב! (אֵז הוּא אָמַר) כֵּן?! אִתָּה חֲצָפֵן כְּזֶה?! עַז פָּנִים כְּזֶה?! אֵז הוּא קָרַע אֶת הַדְּפִים מִמֶּנִּי, וְלִקַּח אוֹתָם, וְנִשְׁאַרְתִּי יְתוֹם - בְּלִי הַדְּפִים!

נוֹ, תִּצְרִיר בְּעֶצְמָכֶם - אֵיזָה תַעֲנוּג שֶׁהָיָה לִי מִהַדְּפִים הָאֵלֶּה - וְהוּא לִקַּח אוֹתָם מִמֶּנִּי - הוּא לִקַּח מִמֶּנִּי אֶת הַנֶּשְׁמָה!

אֲבָל נוֹדַע לִי מִהִתְקַרְבוֹת לְרַבֵּנוֹ - שֶׁזֶה מִסֵּפְרֵי בְּרִסְלָב שֶׁאֶסוּר לְהִסְתַּכַּל בָּהֶם... אֵז הִתְחַלְתִּי לְחַקֵּר בֵּין הַחֲסִידִים - הָיוּ שָׁמָּה יְהוּדִים וְקָרִים, יְרָאֵי הַשֵּׁם, חֲסִידִים, אֵז שָׁאֲלֵתִי מֶה זֶה?! סִפְרֵי שֶׁמִּצָּאתִי סִפֵּר שֶׁהִצִּיל אוֹתִי יוֹתֵר מִכָּל הַסִּפְרִים, וְהִנֵּה בָּא פְּלוֹנִי אֶלְמוֹנִי וְאוֹמֵר שֶׁזֶה מִסֵּפְרֵי בְּרִסְלָב שֶׁאֶסוּר לְהִסְתַּכַּל בָּהֶם - מִי הוּא זֶה הַבְּרִסְלָבִי? מֶה זֶה בְּרִסְלָב?

<sup>7</sup> נִפְסַק קִצַּת הַהִקְלָטָה, נִרְאֶה שֶׁמִּסְפֵּר הַמַּעֲשֶׂה אֵיךְ שֶׁבָּחור אֶחָד מִהִיְשִׁיבָה הַבַּחֲיִין אֵיךְ שֶׁמִּסְתַּכַּל בִּסְפֵּר הַשְׁתַּפְּכוּת הַנֶּפֶשׁ, וְהִתְחִיל לִטְעוֹן עִמוֹ שֶׁאֶסוּר לְהִסְתַּכַּל בּוֹ כִּי הוּא מִסֵּפְרֵי בְּרִסְלָב...

הוא [- רבי לייזשקא] ידע, והוא אמר לי - הִיָּה צדיק גדול וגאון קראו לו 'רבי נחמן מברסלב'! שאלתי אותו אם הוא כִּזֶּה גאון, כִּזֶּה צדיק, למה הוא אומר שאסור להסתכל בספרים שלו? ענה: "הִיָּה מחלקת עליו, ואני אומר", הוא המשיך: "לדעתי, אין צריך להסתכל על המחלקת - אנשים כְּעֶרְכֵנוּ...!" כן, כך הוא אמר...

אז ספרתי לו איך שהוא קרע את הספר, והוא רגז על זה. אבל באמת הוא הִיָּה מיחידי סגלה - רק אחד שסבר שאסור לחלק על רבנו רבי נחמן, כן. אבל הרב - כלם - היו מתנגדים. ואני כבר לא הִיָּה לי את הספר, אבל נודע לי שיש דבר כִּזֶּה 'ברסלב'! מקדם לא הייתי יודע בכלל שיש בעולם חסידות כִּזֶּה בשם 'ברסלב', ואז נודע לי שיש דבר כִּזֶּה..

נו, ואני כבר טעמתי את הטעם של הספר, הייתי יוצא לחוץ - בלי הספר - הייתי יוצא להתבודד בין השדות, כי הישיבה הייתה עומדת בין שדות. הייתי יוצא לחוץ, והייתי מתחנן ובוכה לפני השם יתברך, נתתי לו הודאה על שהזמין לי את הספר הזה, ושעכשיו שוב אין לי - והייתי מתחנן: רבונו של עולם, רחם עלי שאזכה שיזמין לי - ספרי ברסלב - וחסיד ברסלב! כך התחננתי לפני השם יתברך.

נו, אנשים כְּעֶרְכֵנוּ, אני מתחנן, מי יודע. אבל אני ראיתי את הפעולות של התפלה, אז ראיתי - לא ארה הזמן - והִיָּה רבי ישראל ברסלב'ר [כך קראו לו העולם, וכך כתוב על המצבה שלו...] - הִיָּה יושב במירון, וכל עבודתו הייתה בהצנע, במירון יש התבודדות, תורה ותפלה. אבל הוא הִיָּה יושב שם לבד, הוא הִיָּה בגן-עדן, הִיָּה עוסק שמה בעבודת השם - על פי התורות של רבנו - עם התפלות, עם ההלכות. נו, הוא הִיָּה בגן עדן. מאיפה נעשה רבי ישראל - אם לא מהדבורים הקדושים? אם לא מהתורות, מהתפלות, מהספרים?!

נו, אם הִיָּה נותנים לו כל הון דעלמא, לא הִיָּה עוזב את מירון ולנסע לטבריה, איך מוציאים אדם כִּזֶּה ממירון לטבריה - לישראל בער? איך זה יכול להיות? נו, הקדוש ברוך הוא הוא כל יכול, הוא רצה שאני יהיה לי את רבי ישראל בטבריה, אז הוא גמר את שלו! הוא הוציא אותו מצפת, והביא אותו לטבריה! ואז עדין לא הִיָּה מוניות, הִיָּה חמורים, והקדוש ברוך הוא סבב סבות שרבי ישראל כבר נסע לטבריה - הוא לא רצה לנסע - אבל הקדוש ברוך הוא גמר את שלו, והוא נסע לטבריה!

הוא הגיע לטבריה, ותכף מהחמור - הקדוש ברוך הוא סבב - שהכניסו אותו אל הבית שלנו, הוא בא ביום חמישי, ואנחנו התחלנו לאפות באותו השבוע ביום ראשון לחם בשביל למכר. נו, הוא הִיָּה צריך לחם, ואצלנו נשאר לחמניות. הוא פגש איזה קרוב משפחה שלנו, והלה הכניס אותו אצלנו, ולנו הִיָּה בית עם עוד ילדים, גדולים וקטנים, והקדוש ברוך הוא סבב שאני הוצאתי לו את הלחמניה, ותכף שראיתי אותו - ראיתי כִּזֶּה צורה, לא מעולם הזה! חשבת שזה מהל"ו צדיקים.

אני התחננתי לפני הקדוש ברוך הוא שיזמין לי מישהו שיזכר לי לעשות לי טובה ביהדות - בקשתי על חסידי ברסלב, והנה שלח לי מהל"ו צדיקים...

וככה נעשה בריאת עולם! וככה נעשה ממין הסתרה שפצה, הִיָּה כִּזֶּה רחוק שרבי ישראל יבוא לטבריה - לעזב את מירון ולנסע לטבריה, אבל הקדוש ברוך הוא רצה כך, "כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד"! והוא גמר את שלו! הוא הביא את רבי ישראל לטבריה - תכף להבית שלנו, ונעשה מזה בריאת עולם!

\*

וכמו כן אנחנו צריכים לקח מזה למוד, להיות מסור לרבנו ככה, ככל היותר, שזה כל התכלית שלנו! הפספ לא כלום, לא!

וכן כל דבור מרבנו הקדוש, כל ענין של רבנו הקדוש - צריכים להוציא מזה, שצריכים להיות מסור לרבנו! אנחנו צריכים את רבנו הקדוש כמו שצריכים את הנשמה! ואין להסתכל על העולם! וצריכים לשמע לרבנו ולעשות כמו שהוא מצוה, ולא להיות חכם - רק כמו שרבנו מלמד אותנו!

אין אנו צריכים לשכל שלנו, לא צריכים לכלום! הכל מוכן! רבנו הקדוש כבר הכין לנו את כל מה שאנו צריכים! מה שכל יהודי צריך, מה שהוא צריך לכל יום ולכל עת - כל ימי חייו! כל מה שהוא צריך - כבר הכין לנו הכל - רבנו הקדוש!

רק מה?! לא משימים את הלב! רוצים רק את השם - להיות ברסלב'ר וזהו! ברוך השם שאני ברסלב'ר! נו, צריכים להיות כזה ברסלב'ר...

\* \* \*

כל דבור הוא נחל נובע, כל דבור מרבנו הוא נחל נובע - כל ענין הנמשך מרבנו הקדוש. נו, רואים פלאות יוצאים מרבנו הקדוש, כי לפי מה שרבנו הקדוש הוא כזה מתנגד על כל החכמות ועל כל הפילוסופיה והחקירות, והחכמות ולשונות - מה שכל העולם משקעים בזה, אז לא היו צריכים העולם לדבר ממנו כלל! אין עם מי לדבר! הוא מתנגד, כמו המדינה של עשירות<sup>8</sup> - הוא מדבר נגד האמונה שלנו! - בודאי הוא הבעל תפלה!...

\* \* \*

---

<sup>8</sup> ע"פ סיפורי מעשיות, מעשה מהבעל תפלה.